

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 06.05.1967, sp. zn. 5 Cz 19/67, ECLI:CZ:NS:1967:5.CZ.19.1967.1

Číslo: 100/1967

Právní věta: Schopnost dítěte k tomu, aby se živilo samo, není odvislá od dosažení určité věkové hranice; není tedy důvodu k tomu, aby bylo plnění vyživovací povinnosti rodiče k dítěti omezováno předem dosažením určité věkové hranice dítětem (např. nabytím zletilosti).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 06.05.1967

Spisová značka: 5 Cz 19/67

Číslo rozhodnutí: 100

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výživné, Vyživovací povinnost

Předpisy: 94/1963 Sb. § 85
§ 99

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 100/1967 sb. rozh.

Schopnost dítěte k tomu, aby se živilo samo, není odvislá od dosažení určité věkové hranice; není tedy důvodu k tomu, aby bylo plnění vyživovací povinnosti rodiče k dítěti omezováno předem dosažením určité věkové hranice dítětem (např. nabytím zletilosti).

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 6. května 1967, [5 Cz 19/67](#).)

Rozsudkem okresního soudu v Mělníku ze dne 8. 4. 1965 byl stanoven rozsah vyživovací povinnosti otce k tehdy nezletilé H. částkou 350 Kčs měsíčně, k tehdy nezletilému J. částkou 400 Kčs měsíčně. Soud vycházel ze zjištění, že otec nezletilých vydělával v průměru 2245 Kčs čistých měsíčně, matka v průměru 758 Kčs čistých měsíčně; oba rodiče měli vyživovací povinnost k dítěti z pozdějších manželství.

Okresní soud v Mělníku rozsudkem ze dne 21. 2. 1966 snížil k návrhu otce jeho výživné pro nezletilou H. pro dobu od 1. 1. 1966 do 4. 2. 1966 na částku 150 Kčs měsíčně a zvýšil jeho výživné pro nezletilého J. pro dobu od 1. 1. 1966 na částku 500 Kčs měsíčně. V odůvodnění svého rozsudku okresní soud uvedl mj., že otec dosáhl v průběhu roku 1965 průměrného čistého měsíčního výdělku

1479 Kčs, že H. měla v lednu 1966 čistý měsíční příjem 355 Kčs, a že J. je učněm (v prvním učebním roce) s kapesným 35 Kčs. Ve spise je také zpráva, podle níž matka docilovala v průběhu roku 1965 čistého měsíčního příjmu od 519 do 912 Kčs. V podstatě o tyto poznatky opřel okresní soud své rozhodnutí o tom, že je na místě snížení výživného otce pro H. a zvýšení výživného otce pro J.

Nejvyšší soud rozhodl o stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že rozsudkem okresního soudu v Mělníku byl porušen zákon a toto rozhodnutí zrušil.

Z odůvodnění:

Podle § 99 odst. 1 zák. o rod. může soud i bez návrhu změnit dohody a soudní rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti, změní-li se poměry. Touto změnou poměrů rozumíme změnu v těch okolnostech, které určují míru odůvodněných potřeb nezletilého dítěte a schopnosti a možnosti rodičů k jeho výživě.

Okresní soud shledal změnu poměrů ve srovnání se stavem v době dřívějšího rozhodování o výživě dětí v tom, že H. má příjem z vlastní práce (355 Kčs čistých v měsíci lednu 1966) a - pokud jde o vyživovací povinnost otce k J. - dále v tom, že bylo sníženo výživné otce pro H. takto však okresní soud zhodnotil kuse jen některé z okolností, jež jsou důležité pro úvahu o rozsahu vyživovací povinnosti rodičů k dětem; nechal totiž bez povšimnutí výrazný pokles výdělku otce (z částky 2245 Kčs měsíčně na částku 1479 Kčs měsíčně) a nezkoumal vůbec, z jakých důvodů k tomuto výraznému poklesu výdělku otce došlo. To znamená potom, že si okresní soud neopatřil dostatečné skutkové podklady k tomu, aby spravedlivým způsobem rozhodl o výživném otce pro H. i J.

Okresní soud pochybil i tím, že podrobnějším způsobem nezkoumal, kdy nastala změna poměrů, která vyžadovala změnu v úpravě výživného otce pro H. i J.; to platí zejména v tom směru, že okresní soud nezjišťoval, od které doby a v jaké výši měla H. vlastní příjmy, kdy poklesl výdělek otce atp. Nedostatek těchto zjištění vedl k tomu, že okresní soud neprovedl patrně změnu v úpravě výživného otce pro H. i J. k době změny poměrů.

Konečně okresní soud nevysvětlil v odůvodnění svého rozhodnutí, proč omezil časově plnění vyživovací povinnosti otce k H. dnem 4. 2. 1966. S ohledem na den narození (4. 2. 1948) je možno předpokládat, že tak okresní soud učinil proto, že H. dosáhla uvedeným dnem zletilosti. Z toho vyplývá, že okresní soud přehlédl zřejmě, že schopnost dítěte k tomu, aby se živilo samo, není odvislá od dosažení určité věkové hranice není tedy důvodů k tomu, aby bylo plnění vyživovací povinnosti rodiče k dítěti omezováno předem dosažením určité věkové hranice dítětem (např. nabytím zletilosti).

Okresní soud, který postupoval jinak, porušil zákon v ustanoveních § 6, § 120 odst. 1, § 132 o. s. ř. ve spojení s ustanoveními § 85, § 99 zák. o rod.